

ΦΛΩΡΕΝΤΙΑ

Περιεχόμενα του άρθρου :

- Εισαγωγή
- Ιστορία
- Τέχνη και Πολιτισμός
- Αξιοθέατα
- Πηγές

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η Φλωρεντία είναι πόλη της Ιταλίας, πρωτεύουσα της περιφέρειας της Τοσκάνης και της ομώνυμης επαρχίας. Από το 1865 έως το 1870 ήταν η πρωτεύουσα του Βασιλείου της Ιταλίας. Η πόλη βρίσκεται επί του ποταμού Άρνου και αριθμεί περίπου 400.000 κατοίκους , που ονομάζονται *Φλωρεντινοί*. Κέντρο εμπορίου κατά τον Μεσαίωνα, η Φλωρεντία κυβερνήθηκε από την οικογένεια των Μεδίκων. Θεωρείται το λίκνο της ιταλικής Αναγέννησης και είναι γνωστή για τους καλλιτεχνικούς της θησαυρούς. Το ιστορικό κέντρο της πόλης έχει χαρακτηριστεί ως Μνημείο Παγκόσμιας Κληρονομιάς από την UNESCO.

ΙΣΤΟΡΙΑ

Ρωμαϊκή Ιστορία

Η πόλη ιδρύθηκε πιθανώς το 200 π.Χ. , νότια της πόλης Φιέζολε , με την οποία και για αιώνες βρίσκονταν σε ανταγωνισμό. Καταστράφηκε από τον Σύλλα το 82 π.Χ. και ανοικοδομήθηκε το 59 π.Χ . Συγκεκριμένα, ο Ιούλιος Καίσαρας παραχώρησε στους βετεράνους του τα εύφορα εδάφη που βρίσκονταν στις όχθες του ποταμού Άρνου. Χάρη στην γεωγραφική τοποθεσία της, πάνω στην Κασσία Οδό που ένωνε την Ρώμη με την Βόρεια Ιταλία, οι πρώτοι οικισμοί αναπτύχθηκαν ταχύτατα για να πάρουν διαστάσεις πόλεως. Επί Διοκλητιανού η πόλη προάγεται σε πρωτεύουσα της επαρχίας της Τουσκίας τον 3ο αιώνα μ.Χ.

Μεσαίωνα

Από τον 4ο αιώνα η πόλη γνωρίζει εισβολές και καταστροφές - όπως των Οστρογόθων - για να μειωθεί ο πληθυσμός της, ενώ η κυριαρχία της αλλάζει συχνά χέρια. Επί των Λομβαρδών η πόλη γνωρίζει μια σχετική περίοδο ειρήνης τον 6ο αιώνα. Η πόλη κατακτήθηκε το 774 από τον Καρλομάγνο. Αργότερα το 1054 περιήλθε στη Μαθίλδη κόμισσα της Τοσκάνης η οποία λαμβάνοντας εκ κληρονομιάς το Δουκάτο της Τοσκάνης, που είχε πρωτεύουσα τη Λούκκα , δώρισε τη Φλωρεντία στον Πάπα Γρηγόριο Ζ΄. Έτσι υπό την παπική επιρροή η Φλωρεντία αναπτύχθηκε πολύ γρήγορα και γνώρισε μεγάλη ευημερία. Το 1115 , μετά τον θάνατο της Μαρκησίας της Τοσκάνης (Μαθίλδη) γίνεται ελεύθερη κοινότητα δηλαδή ανεξάρτητη ιταλική πόλη.

Αναγέννηση

Η Αναγέννηση είναι μια περίοδος της Ευρωπαϊκής ιστορίας που σηματοδοτεί τη μετάβαση από το Μεσαίωνα , καλύπτει το 15ο και το

16ο αιώνα, και χαρακτηρίζεται από μια προσπάθεια αναβίωσης και υπέρβασης ιδεών και επιτευγμάτων της κλασικής αρχαιότητας. Συνέβη μετά την Κρίση του Ύστερου Μεσαίωνα και συνδέθηκε με μεγάλες κοινωνικές αλλαγές. Εκτός από την τυπική περιοδοποίηση οι υποστηρικτές μιας «μακράς Αναγέννησης» τοποθετούν την αρχή της στο 14ο και το τέλος της στο 17ο αιώνα.

Η Φλωρεντία ήταν το κυριότερο κέντρο της Αναγέννησης. Εκεί καλλιεργήθηκαν περισσότερο συστηματικά τα ελληνικά γράμματα από ότι στις άλλες πόλεις. Ο μαικήνας Palla Strozzi ενίσχυε τους ανθρώπους των γραμμάτων. Οι Μεδικοί τον διαδέχθηκαν στην εξουσία και συνέχισαν με τον ίδιο ζήλο την ενίσχυση των γραμμάτων .

Η Φλωρεντία υπήρξε το επίκεντρο της καλλιτεχνικής άνθησης από τον 15ο αιώνα και μετά. Εκεί εμφανίστηκαν οι τεχνικές και τα θέματα που χαρακτήρισαν την τέχνη της Αναγέννησης. Ως τα τέλη του 15ου αιώνα η Φλωρεντία παρέμενε η εστία της καλλιτεχνικής Αναγέννησης. Οι μαικήνες της, έμποροι και τραπεζίτες, ζήτησαν από τους καλλιτέχνες να διακοσμήσουν τα μέγαρα, τις εκκλησίες και τα δημόσια μνημεία. Αναπτύχθηκαν ρεύματα στη γλυπτική , στην αρχιτεκτονική . Κυρίως όμως στη ζωγραφική, τα τέλη του 15ου αιώνα σηματοδεύτηκαν από τα έργα του Μποτιτσέλι και του Λεονάρντο ντα Βίντσι. Οι δύο ζωγράφοι ήταν βαθιά επηρεασμένοι από τη νεοπλατωνική φιλοσοφία και συνδεδεμένοι με τους Μεδίκους.

Η αναγεννησιακή Φλωρεντία ήταν το κέντρο των ουμανιστικών σπουδών και της λογιότητας. Στο πανεπιστήμιό της ήταν δυνατή η σπουδή των ελληνικών και λατινικών και η «Πλατωνική Ακαδημία» ήταν αφοσιωμένη στη μελέτη των έργων του Πλάτωνα και των μαθητών του. Η πλήρης και ενθουσιώδης αφοσίωση στην παιδεία ήταν χαρακτηριστικό των Φλωρεντινών και αναγκαιότητα πρωταρχική έναντι όλων των άλλων. Συχνά οι έμποροι από τη Φλωρεντία και οι δημόσιοι άνδρες γνώριζαν αρχαία ελληνικά και λατινικά. Επίσης κατείχαν την πολιτική και την ηθική του Αριστοτέλη. Είναι η εποχή των πολύπλευρων ανθρώπων που όμοιά της δεν συναντάται σε άλλο μέρος τότε. Τέλος το ξεκίνημα της αναγέννησης των ελληνικών σπουδών στη Φλωρεντία πραγματοποιήθηκε από το Μανουήλ Χρυσολωρά. Δίδαξε την αρχαία ελληνική γραμματεία στο πανεπιστήμιο της Φλωρεντίας από το 1396

έως το 1399 και η παρουσία του αποτελεί σταθμό στην ιστορία ελληνικών σπουδών στη Δύση.

Μέδικοι

Οι Μέδικοι ήταν μια πολύ πλούσια οικογένεια της Φλωρεντίας, που από το 15ο ως τον 18ο αιώνα κυριάρχησε στην οικονομική, πολιτική αλλά και καλλιτεχνική ζωή της πόλης, παίζοντας έτσι ένα καθοριστικό ρόλο στην ιταλική και ευρωπαϊκή ιστορία.

Η επικράτησή τους ξεκίνησε με τον Κόζιμο τον Πρεσβύτερο (1389-1464), τον πλουσιότερο άνθρωπο της πόλης, που πέτυχε να εξορίσει τους αντιπάλους του.

Από το 1469 ως το 1492, κεφαλή της οικογένειας ήταν ο Λαυρέντιος ο Μεγαλοπρεπής (1449-1492), τραπεζίτης, πολιτικός, ποιητής και μαικήνας πολλών καλλιτεχνών (όπως ο Μιχαήλ Άγγελος) και επιστημόνων. Το 1494, οι Μέδικοι διώχθηκαν από την Φλωρεντία ύστερα από εξέγερση που προκλήθηκε από τη διαφθορά τους και τα φλογερά κηρύγματα του Τζιρόλαμο Σαβοναρόλα. Το 1512 ωστόσο επέστρεψαν στην πόλη, ενώ ο Τζοβάνι ντι Λορέντσο ντε'Μέντιτσι έγινε πάπας με το όνομα Λέων Ι΄ το 1513. Τα μέλη της οικογένειας κυβέρνησαν τελικά τη χώρα ως 'μεγάλοι δούκες' της Τοσκάνης. Αξιοσημείωτο μέλος της οικογένειας ήταν και η Αικατερίνη των Μεδίκων (1519-1589), η οποία στέφθηκε βασίλισσα της Γαλλίας (1547 - 1559) μετά τον γάμο της με τον βασιλιά της Γαλλίας Ερρίκο Β΄.

ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Η Φλωρεντία είναι μια πόλη με αναρίθμητους καλλιτεχνικούς θησαυρούς. Διαθέτει εξαιρετη καλλιτεχνική κληρονομιά. Στην πόλη έζησαν και δημιούργησαν ορισμένα από τα σημαντικότερα έργα στην ιστορία της τέχνης καλλιτέχνες όπως ο Λεονάρντο Ντα Βίντσι και ο Μιχαήλ Άγγελος ,επιστήμονες όπως ο Γαλιλαίος αλλά και εξερευνητές όπως ο Αμέρικο Βεσπούτσι κ.α.

Αμέρικο Βεσπούτσι

Ο Αμέριγκο Βεσπούτσι (9 Μαρτίου 1454 - 22 Φεβρουαρίου 1512) ήταν Ιταλός εξερευνητής, οικονομολόγος, θαλασσοπόρος και χαρτογράφος

που απέδειξε ότι η Βραζιλία και οι Δυτικές Ινδίες δεν αποτελούν τις ανατολικές παρυφές της Ασίας, όπως αρχικά εικαζόταν από τα ταξίδια του Κολόμβου, αλλά ότι αποτελούσαν μια ξεχωριστή ήπειρο άγνωστη έως τότε στους Αφρο-Ευρασιάτες.

Γαλιλαίος

Ο Γαλιλαίος ντι Βιντσέντσο Μποναγιούτι ντε Γαλιλέι (15 Φεβρουαρίου 1564 – 8 Ιανουαρίου 1642), γνωστότερος απλά ως Γαλιλαίος, ήταν Ιταλός φυσικός, μαθηματικός, αστρονόμος και φιλόσοφος, που έπαιξε σημαντικό ρόλο στην επιστημονική επανάσταση. Έμεινε γνωστός για την τόλμη του να αντιπαραταχθεί στις διαδεδομένες διδασκαλίες της εποχής του, πράγμα που θεωρήθηκε από πολλούς αιρετικό. Συγκρούστηκε με τη Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία και αυτό προβάλλεται συχνά ως παράδειγμα εναντίωσης της ελευθερίας της σκέψης και της επιστημονικής έρευνας με την εξουσία.

Μιχαήλ Άγγελος

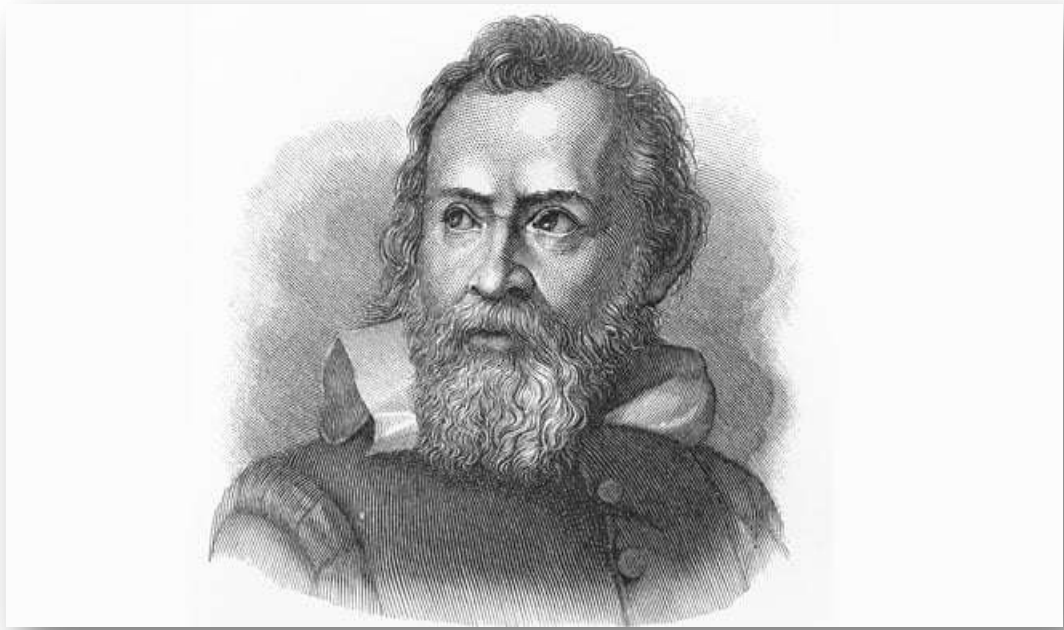
Ο Μικελάντζελο ντι Λοντοβίκο Μπουοναρότι Σιμόνι (6 Μαρτίου 1475 – 18 Φεβρουαρίου 1564), ήταν Ιταλός γλύπτης, ζωγράφος, αρχιτέκτονας και ποιητής της Αναγέννησης, που άσκησε απaráμιλλη επίδραση στην ανάπτυξη της δυτικής τέχνης. Σήμερα αναγνωρίζεται ως ένας από τους σπουδαιότερους και ποιό γνωστούς δημιουργούς στην ιστορία της τέχνης. Υπήρξε ο μοναδικός καλλιτέχνης της εποχής, του οποίου η βιογραφία εκδόθηκε πριν τον θάνατό του, στους *Βίους* του Τζόρτζιο Βαζάρι, χρησιμοποιώντας για εκείνον το προσωνύμιο *ο θείκός* (*Il Divino*). Στα δημοφιλέστερα έργα του ανήκουν οι νωπογραφίες για το Παπικό παρεκκλήσιο του Βατικανού (*Καπέλα Σιξτίνα*), το άγαλμα του *Δαβίδ* και η *Πιετά (αποκαθήλωση)* στην Βασιλική του Αγίου Πέτρου, στη Ρώμη.

Λεονάρντο Ντα Βίντσι

Ο Λεονάρντο ντα Βίντσι (14 Απριλίου 1452 – 2 Μαΐου 1519) ήταν Ιταλός πολυμαθής της Ύστερης Αναγέννησης που θεωρείται κατά κοινή ομολογία ένας από τους σπουδαιότερους ζωγράφους όλων των εποχών παρά το περιορισμένο πλήθος των σωζόμενων έργων του. Η «Μόνα Λίζα» είναι το διασημότερο ζωγραφικό έργο του Λεονάρντο και το πιο διάσημο πορτραίτο στην ιστορία, ενώ ο «Μυστικός Δείπνος» του είναι ο πλέον ανατυπωμένος θρησκευτικός πίνακας. Το σχέδιο του που έγινε γνωστό ως «Ο Βιτρουβιανός Άνθρωπος» συνιστά διάσημο πολιτιστικό σύμβολο.

ΑΞΙΟΘΕΑΤΑ

Βασιλική της Σάντα Κρότσε

Είναι ένας χριστιανικός ναός, γοθτικής αρχιτεκτονικής, και ανήκει στο τάγμα των Φραγκισκανών. Βρίσκεται στην Πιάτσα Ντι Σάντα Κρότσε, νοτιοανατολικά από το Ντουόμο. Ο ναός είναι τόπος ταφής των επιφανέστερων ιταλών και έτσι είναι γνωστός ως ναός των Ιταλικών Δοξών. Άρχισε να κατασκευάζεται το 1294 και ολοκληρώθηκε το 1442, με αρχιτέκτονα τον Αρνόλφο ντι Κάμπιο.

Παλάτσο Πίττι

Είναι κτηριακή κατασκευή με αναγεννησιακή αρχιτεκτονική και βρίσκεται νότια του ποταμού Άρνου. Η έναρξη της κατασκευής ξεκίνησε

το 1458 και ήταν κατοικία του Λουκά Πίττι. Μέχρι σήμερα είναι αρκετά διάσημο ως μουσείο μοντέρνας τέχνης και μέγαρο.

Μουσείο Ουφίτσι

Το Ουφίτσι είναι ανάκτορο της Φλωρεντίας , που στεγάζει ένα από τα παλαιότερα μουσεία – πινακοθήκες στον κόσμο με μεγάλο αριθμό αριστουργημάτων.

Καθεδρικός Ναός της Φλωρεντίας

Ο Καθεδρικός ναός της Φλωρεντίας κατασκευάστηκε από τον Αρνόλφο ντι Κάμπιο , ενώ ο τρούλος από τον Φίλιππο Μπρουνελλέσκι, στις αρχές του 1296 σε γοτθικό ρυθμό και ολοκληρώθηκε δομικά το 1436. Το εξωτερικό του ναού είναι καλυμμένο με πολύχρωμες μαρμάρινες πλάκες σε διάφορες αποχρώσεις του ροζ και του γκρι. Ο ολοκληρωμένος καθεδρικός ναός καθαγιάστηκε τελικά από τον Παπά Ευγένιο IV , ως θρίαμβος για τους αρχιτέκτονες , τη Φλωρεντία και τον κόσμο.

ΠΗΓΕΣ

<https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%A6%CE%BB%CF%89%CF%81%CE%B5%CE%BD%CF%84%CE%AF%CE%B1>

<https://www.dw.com/el/%CF%84%CE%B1-%CE%BF%CE%BA%CF%84%CF%8E-%CE%B1%CF%81%CE%B9%CF%83%CF%84%CE%BF%CF%85%CF%81%CE%B3%CE%AE%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B1-%CF%84%CE%B7%CF%82-%CE%BF%CF%85%CF%86%CE%AF%CF%84%CF%83%CE%B9/g-18659384>

<https://www.lifo.gr/culture/florentia-o-emblimatikos-troylos-toy-mproyneleski-kleinei-600-hronia-zois>

<https://www.historical-quest.com/el/histquest/399-florentia-romi-stin->

<https://www.ethnos.gr/travel/amp/19859/florentiatoliknothsanagennhs>
[hs](#)

<https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%A6%CE%BB%CF%89%CF%81%CE%B5%CE%BD%CF%84%CE%AF%CE%B1>

https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%93%CE%B1%CE%BB%CE%B9%CE%BB%CE%B1%CE%AF%CE%BF%CF%82_%CE%93%CE%B1%CE%BB%CE%B9%CE%BB%CE%AD%CE%B9

https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9C%CE%B9%CF%87%CE%B1%CE%AE%CE%BB_%CE%86%CE%B3%CE%B3%CE%B5%CE%BB%CE%BF%CF%82

https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9B%CE%B5%CE%BF%CE%BD%CE%AC%CF%81%CE%BD%CF%84%CE%BF_%CE%BD%CF%84%CE%B1_%CE%92%CE%AF%CE%BD%CF%84%CF%83%CE%B9

https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%91%CE%BC%CE%AD%CF%81%CE%B9%CE%B3%CE%BA%CE%BF_%CE%92%CE%B5%CF%83%CF%80%CE%BF%CF%8D%CF%84%CF%83%CE%B9

Κατσομπενάκη Εύα

Ντούνια Χρυσάννα

Ντούρμα Παναγιώτα

Σαμπάνη Βάσια

Φουργιέζου Αφροδίτη